Tractatus tertius

Alexãder. ⁊ tñ diffinitio sibi nõ ꝯuenit. Probaṫ. q̃ nõ hꝫ nomẽ cõe. Dõm ꝙ aliqđ nomẽ dicitur esse cõe dupl'r. Uno mõ cõitate ꝟcationis scꝫ qñ aliq̃ vox est cõis pluribꝫ rebꝫ ꝟcatis. Alio modo aliqđ nomẽ đr cõe cõitate suppositoꝝ. vt termini cões hñtes sub se plura supposita. Quis g° nomẽ ꝓpriũ non sit cõe cõitate suppositorũ. est tñ cõmune cõitate ꝟcatõis Uel dõm. ꝙ noĩa ꝓpria nõ habẽt nomẽ cõmune. id ẽ appellatiuũ. habẽt tñ nomẽ cõmune. id est conueniens multis.

Ar. Ista diffinitio non ꝯuenit equocatis entis vel differẽtiarũ. ergo non est bona. Añs ꝓbaṫ. q̃ nõ habẽt rõem. i. diffinitõez Dõm ꝙ ratio dedet hic capi cõiter ꝓ quacũqꝫ notificatõne. ⁊ nõ tm̃ ꝓ diffinitõe quidditatiua ⁊ essentiali. Uel dõm ꝙ licet ens ⁊ dr̃ñe nõ habẽt rationem id est diffinitõem. hñt tñ rõem. i. rem ꝟcatam per vocem

Uniuoca dicũtur quorũ nomẽ est cõe. ⁊ rõ substãtie ꝟm illud nomẽ est eadem. vt hoc nomẽ aĩal est cõe hoĩ. boui. et leoni. et silr̃ rõ substantie ꝟm illud nomẽ est eadem. vt hõ est aĩal bos est aĩal. et hõ est substãtia aĩata sensibilis. et bos est substãtia aĩata sensibilis. ⁊ sic nomẽ est cõe eis. ⁊ rõ substãtie ꝟm illud nomen est eadem. nihil eñ aliud est hõ ꝟm ꝙ est aĩal q̃ꝫ substãtia aĩata sensibilis. et similiter bos.

Hic ꝯñr pe. hys. ponit diffinitõez scđaꝫ. q̃ est vniuocoꝝ. Dicẽs (vniuoca dicũtur. q°ꝝ nomẽ est cõe. ⁊ rõ subẽ ꝟm illud nomẽ est eadẽ) exẽpla patent in textu. Sꝫ rõ ordinis quare diffinitio vniuocorũ precedit diffinitionem denominatiuorũ. est q̃ diffinitio vniuocoꝝ valet ad cognoscendum reductõem oĩm illoꝝ q̃ sunt vnꝰ coordinatiõis ad ꝓncipiũ eiusdẽ coordinationis. sꝫ diffinitio denoĩatiuoꝝ valet ad cognoscẽdũ reductõem accñtiũ ad subãm. mõ prior ẽ reductio aliq°ꝝ ad ꝓncipiũ eiusdẽ coordinatõis q̃ꝫ accidentiũ ad subãm. g° diffinitio vniuocoꝝ ꝓcedit diffinitõem denoĩatiuoꝝ

Dr. Utrꝝ vniuoca sint bñ a pe. hy. diffinita Pro respõsione notãduꝫ ꝙ duplicia sꝫ vniuoca. s. vniuoca vniuocata. ⁊ vniuoca vniuocãtia. Uniuocũ vniuocãs est nomẽ pluribꝫ attributũ ꝟm eandẽ rõem vel est nomẽ ꝟcãs naturã cõeꝫ multis. vt aĩal attribuiṫ pluribꝫ speciebꝫ ꝟm eandẽ rõem. q̃ rõ aĩalis est eadẽ quo ad oẽs suas spẽs Sed vniuocata dicuntur res diuerse ĩportate ꝑ vniuocũ vniuocãs. vl' sunt inferiora talis nature cõis. vt homo. vacca leo ⁊c. sunt vniuoca vniuocata respectu aĩalis Tũc dõm ꝙ hic diffiniunṫ vniuoca vniuocata. sed ꝙ diffinitio sit bona pꝫ q̃ explicat esse diffiniti sui distinguens ipm ab oĩbꝫ aliis. Diffiniũtur ãt vniuoca in pl'i nũero. ad denotandũ pluralitatem ⁊ multitudinẽ vniuocorum. sicut dictũ est de equocis. Et nõ addiṫ (solum) q̃ vniuocis nõ solũ nomẽ est cõmune. sed etiã ratio substãtie. vt hoc nomẽ aĩal est cõmune omnibꝫ suis vniuocatis. et etiã ratio aĩalis est cõis ipis. q̃ oĩa ꝯueniũt in hoc

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-405/0206
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG